

PARET DE L'ESPERANÇA

Dersu Uzala (V 230m)

Primera:

F. i J. Escofet, Ch. Peña, i I. Notivoli (2004)

Material:

10 cintes exprés, joc de tascons i opcionalment algun friend mitjà

A la banda sud-est del Pollegó del Mig apareix la Paret de l'Esperança, amb un desnivell gens menyspreable però d'aspecte discontinuu i herbós, regne de la cabra i el romaní. La *Dersu Uzala* intenta arribar al cim de la manera més digna possible donant com a resultat una via de tall clàssic, discontinua i poc interessant en general, on només es salva la fissura neta del tercer llarg i la variant del quart, sobre roca de la bona.

Recordeu que segons l' "Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (B-1) resta prohibida l'escalada de l'1 de gener fins el 31 de juny.

- Via: Dersu Uzala
- Zona: Montserrat – Vinya Nova
- Dificultat: V (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 230 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via equipada excepte el tercer llarg
- Material: 10 cintes exprés, un joc de tascons i opcionalment algun friend mitjà
- Orientació: Sud-est
- Valoració: **

Aproximació:

Des de la Vinya Nova prenem la pista que porta cap a Collbató. Passats un parell de revolts veurem una tanca metàl·lica a mà dreta i al cap de poc una porta d'obra. Tot just davant de la porta surt una nova pista a mà esquerra direcció als Pollegons (Actualment no és accessible amb vehicle). Deixarem el vehicle en algun dels espais que hi ha per aparcar i seguirem a peu fins arribar a un torrent. Prenem el torrent que puja amunt i quan siguem a l'alçada de la paret marxem amb intuïció cap a l'esquerra fins arribar al peu de via. La via s'inicia al costat d'una alzina característica.

L1(V)

La via s'inicia al costat d'una alzina. Hem d'enfilar una fissura característica que tira en diagonal a la dreta (no seguir uns parabolts lluentos que marxen per una placa). De fet la fissura només la farem servir per si volem auto-assegurar-nos. Quan estem sota un desplom haurem de marxar cap a l'esquerra (expansió) i continuar per la placa, on trobarem els passos més complicats del llarg. Aquesta tirada la trobarem molt bruta de terra que baixa d'uns bosquets penjats que hi ha més amunt. 40 metres.

L2(IV+)

Superem un ressalt vertical que ens mena a un relleix. Ataquem un altre curt mur inclinat i des de la darrera expansió marxem en diagonal a la dreta cap a un muret aparentment descompost; el superem (ben assegurat amb bolts) i arribem a un bosquet on fem reunió. 35 metres.

L3(V)

Sens dubte la tirada més interessant de la via. Sortim per la dreta i escalem una bona fissura neta que podem amanir al gust. Més amunt la fissura es dilueix i apareix alguna expansió. La reunió la trobarem sota el sostre característic. 25 metres.

L4(V)

La via original marxa flanquejant cap a l'esquerra, no obstant nosaltres hem optat per la variant, a priori més interessant. Així doncs, tal com sortim de la reunió cap a l'esquerra enfilem un bonic mur amb bona presa i ben protegit per un parell d'expansions; quan aquest ajeu marxem en lleugera tendència a la dreta cercant la lògica. En aquest tram les assegurances pràcticament desapareixen però la dificultat és baixa i podem assegurar-nos al gust. La roca en aquest llarg és força bona. 50 metres.

L5(IV+)

Des de la reunió marxem en diagonal a l'esquerra travessant una canalota per retrobar la línia original. Un cop a l'altra banda de la canal enfilem un bonic mur molt assegurat que ens fa anar en lleugera tendència a la dreta fins la reunió. 45 metres.

L6(IV+)

Tirada bastant indefinida que busca arribar al cim de la manera més digna marxant sempre en lleugera tendència a la dreta. 35 metres.

Descens:

Rapelant (doble corda de 60). Des de la darrera reunió fem un ràpel a una reunió que hi ha més a la dreta i uns metres més avall de la nostra R-5. Atenció al recuperar la corda, hi ha una mena de diedre a dalt de tot d'allò més punyetero. D'aquesta reunió rapelem fins la R-4. De la R-4 a la R-2 i de la R-2 al terra. Atenció amb les pedres!!

El que més m'ha agradat:

- Bonica fissura del tercer llarg, fàcil i divertida.
- Variant de la quarta tirada amb bona roca.

El que no m'ha agradat tant:

- Dos primers llargs molt bruts de terra; desagradable!
- Discontinua.